

**P R Z E G L Ą D Z A C H O D N I O P O M O R S K I
R O C Z N I K X X X I I (L X I) R O K 2 0 1 7 Z E S Z Y T 4**

KATARZYNA PRZYBYŁA

Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu, Wydział Inżynierii Kształtowania Środowiska i Geodezji
e-mail: katarzyna.przybyla@up.wroc.pl

**AKTYWNOŚĆ INWESTYCYJNA GMIN MIEJSKICH
WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO**

Słowa kluczowe: gminy miejskie, samorządowe wydatki inwestycyjne

Keywords: town communes, investment expenditures of local governments

Wprowadzenie

W literaturze przedmiotu odnaleźć można wiele definicji rozwoju lokalnego¹. Według R. Broła o rozwoju lokalnym mówimy wtedy, gdy:

zharmonizowane i systematyczne działanie społeczności lokalnej, władzy lokalnej oraz pozostałych podmiotów funkcjonujących w gminie zmierza do kreowania nowych i poprawy istniejących walorów użytkowych gminy, tworzenia korzystnych warunków dla lokalnej gospodarki oraz zapewnienia ładu przestrzennego i ekologicznego².

O możliwościach rozwoju gmin decyduje wiele czynników wpływających na poziom i tempo zachodzących procesów. Wśród uniwersalnych czynników rozwoju J. Kot wylicza nastawienie władz lokalnych do podejmowania różnorodnych

¹ Por. A. Klasik, *Lokalny rozwój gospodarczy i metody jego budowania*, w: *Gospodarka lokalna w teorii i w praktyce*, red. M. Obrębalski, Wrocław 1996; W. Kosiedowski, *Wprowadzenie do teorii i praktyki rozwoju regionalnego i lokalnego*, w: *Samorząd terytorialny w procesie rozwoju regionalnego i lokalnego*, red. W. Kosiedowski, Toruń 2005.

² R. Bról, *Zarządzanie rozwojem lokalnym – definicje, cele, zasady i procedury*, w: *Zarządzanie rozwojem lokalnym*, red. R. Bról, Wrocław 1998, s. 9.

inicjatyw³. Charakteryzując narzędzia, za pomocą których władze samorządowe oddziałują na rozwój lokalny, L. Patrzalek wymienia takie instrumenty oddziaływania bezpośredniego, jak m.in. inwestycje publiczne w dziedzinie infrastruktury technicznej lub społecznej⁴. Inwestycje samorządowe, wpływając na procesy rozwojowe zachodzące w gminie, oddziałują na poziom jej konkurencyjności i jakość życia mieszkańców.

Celem artykułu jest analiza oraz próba porównania poziomu aktywności inwestycyjnej w gminach miejskich woj. zachodniopomorskiego, do których należą: Szczecin, Koszalin, Stargard Szczeciński, Kołobrzeg, Świnoujście, Szczecinek, Wałcz, Białogard, Świdwin, Darłowo, Sławno (tab. 1).

Tabela 1. Liczba ludności w badanych miastach

Miasto	Liczba ludności
Szczecin	407 180
Koszalin	108 605
Stargard Szczeciński	68 922
Kołobrzeg	46 720
Świnoujście	41 276
Szczecinek	40 535
Wałcz	26 033
Białogard	24 571
Świdwin	15 588
Darłowo	14 059
Sławno	12 825

Źródło: dane GUS.

Na podstawie zestawu cech charakteryzujących wybrane miasta w zakresie aktywności inwestycyjnej skonstruowane zostały taksonomiczne mierniki rozwoju. Badaniem objęto lata 2004–2014, czyli czas od wstąpienia Polski do UE do momentu, dla którego dostępne były najnowsze dane statystyczne. Warto

³ J. Kot, *Zarządzanie rozwojem gmin a praktyka planowania strategicznego*, Łódź 2003, s. 25–28.

⁴ L. Patrzalek, *Funkcje ekonomiczne samorządu terytorialnego w okresie transformacji systemowej w Polsce*, Wrocław 1996, s. 62–70.

zauważyć, że okres ten cechuje się szczególnym nasileniem inwestycji, wywołanym napływem środków unijnych.

Metoda badania. Konstrukcja miary aktywności inwestycyjnej badanych miast

Pierwszy etap badania polegał na doborze⁵ i wstępnej analizie wartości cech charakteryzujących wydatki inwestycyjne gmin. Analizie poddano:

Wydatki inwestycyjne gmin w przeliczeniu na mieszkańca – relatywizacja wielkości wydatków, umożliwiającą porównywanie jednostek biorących udział w badaniu, wydaje się niezbędna ze względu na znaczne różnice wielkości (mierzone liczbą mieszkańców) badanych miast. Najmniejsze z nich – Sławno liczy 12,8 tys. mieszkańców, największe – Szczecin ponad 407 tys. mieszkańców.

Wydatki inwestycyjne gmin w relacji do gminnych wydatków ogółem – wskaźnik pokazuje skalę zaangażowania prorozwojowego władz lokalnych, w ramach istniejącego potencjału finansowego jednostki terytorialnej.

Wydatki inwestycyjne gmin w relacji do dochodów własnych – wskaźnik pozwala stwierdzić, jaka część dochodów własnych gminy jest przeznaczona na inwestycje. Niska wartość wskaźnika, szczególnie w przypadku gmin zamożniejszych, świadczyć może o orientacji prokonsumpcyjnej.

W drugim etapie poziom aktywności inwestycyjnej w miastach został zbadany przy użyciu bezwzorcowej miary syntetycznej h_i . Wykorzystując miary syntetyczne, można za pomocą jednej liczby dokonać kwantyfikacji stanu rozwoju badanego zjawiska, którego opisanie wymaga zazwyczaj użycia wielu cech diagnostycznych. W efekcie możliwe staje się prowadzenie analiz porównawczych oraz porządkowanie obiektów pod względem stopnia ich rozwoju⁶. Spojrzenie na badane zagadnienie – aktywność inwestycyjną gmin – staje się bardziej całościowe. Wielkość wydatków inwestycyjnych w przeliczeniu na mieszkańca świadczyć może nie tyle o aktywności danej gminy, ile o jej bogactwie. Bez wskaźnika ujmującego inne jeszcze cechy nie będzie wiadomo, czy np. wydatki inwestycyjne wznoszą wraz ze wzrostem dochodów itp.⁷

⁵ Dobór cech do badania za: M. Kachniarz, *Prymusi i maruderzy – aktywność inwestycyjna gmin dolnośląskich*, w: *Gospodarka przestrzenna. Aktualne aspekty polityki społeczno-gospodarczej i przestrzennej*, red. J. Potocki, J. Ładysz, Wrocław 2014, s. 114.

⁶ M. Stanisławski, *Ocena efektywności restrukturyzacji wybranego sektora gospodarki w Polsce z wykorzystaniem taksonomicznego miernika rozwoju społeczno-gospodarczego*, „Bank i Kredyt” 2010, nr 41 (6).

⁷ M. Kachniarz, *Prymusi i maruderzy...*, s. 115.

Wskaźnik h_i jest średnią arytmetyczną normalizowanych zmiennych. Użyte miary są unormowane w przedziale $\langle 0;1 \rangle$. Im wyższa wartość miary, tym wyższą pozycję w tworzonym rankingu osiąga obiekt.

W celu ujednoczenia jednostek miar poszczególnych cech oraz ich rzędów wielkości przeprowadzono według wzoru nr 1 normalizację:

$$z_{ij} = \frac{x_{ij}}{\max_i x_{ij}} \quad (i = 1, n \quad j = 1, \dots, p) \quad (1)$$

gdzie:

z_{ij} – znormalizowana wartość obiektu o numerze i dla cechy X_j ,

x_{ij} – wartość obiektu o numerze i dla cechy X_j .

Zastosowana procedura pozwala na zachowanie zróżnicowanej wariancji cech i proporcji między wartościami znormalizowanymi oraz pierwotnymi, a dzięki temu nadanie im zróżnicowanego znaczenia⁸.

Następnie przy użyciu wzoru nr 2 policzono mierniki h_i dla badanych miast:

$$h_i = \frac{1}{p} \sum_{j=1}^p z_{ij} \quad (i = 1, \dots, n) \quad (2)$$

gdzie:

h_i – wartość bezwzorcowej miary syntetycznej w obiekcie i ,

p – liczba cech.

Dokonano też klasyfikacji miejscowości według poziomu ich aktywności inwestycyjnej. Do klasyfikacji wykorzystano dwa parametry miernika syntetycznego, tj. średnią arytmetyczną i odchylenie standardowe. Wyodrębniono następujące przedziały klasowe (grupy):

- klasa A (najwyższy poziom aktywności): $h_i > h + s_h$,
- klasa B (średni poziom aktywności): $h - s_h < h_i \leq h + s_h$,
- klasa C (niższy poziom aktywności): $h_i \leq h - s_h$,

⁸ M. Kunasz, *Przykład zastosowania metod WAP do analizy procesów gospodarowania zasobami ludzkimi*, w: *Kapitał ludzki w gospodarce opartej na wiedzy*, red. D. Kopycińska, Szczecin 2006.

gdzie:

h_i – wartość miernika syntetycznego,

\bar{h} – średnia arytmetyczna wskaźników syntetycznych h_i dla obiektów,

S_h – odchylenie standardowe wskaźników syntetycznego h_i dla obiektów.

W badaniu posługiwano się sumami wartości majątkowych wydatków inwestycyjnych za cały okres badania, tj. lata 2004–2014.

Wyniki badania

Wstępna analiza wartości cech zgromadzonych do badania (tab. 2) pozwala stwierdzić, że wielkość inwestycji w miastach znacznie się różni, tzn. widoczne jest istotne zróżnicowanie wskaźników. Tak więc wartość wydatków inwestycyjnych przypadających na mieszkańca w Stargardzie Szczecińskim stanowi niecałe 25% wielkości właściwej dla Świnoujścia. Stosunek wydatków inwestycyjnych do wydatków ogółem dla Darłowa wynosi 27,7%, a dla Stargardu Szczecińskiego jedynie 11,2%. Wydatki inwestycyjne Darłowa stanowiły 46% dochodów własnych tego miasta, natomiast wydatki Stargardu Szczecińskiego wynosiły tylko 19,2% dochodów własnych. Tak duże zróżnicowanie badanych wielkości wynikać może zarówno z polityki inwestycyjnej władz lokalnych, jak i ze stopnia zamożności poszczególnych miast.

Ciekawe jest to, że Szczecin, będący największym z badanych miast i charakteryzujący się stosunkowo wysokimi dochodami własnymi (tab. 3), miał relatywnie niskie, na tle liderów zestawienia, wydatki inwestycyjne przypadające na mieszkańca. Darłowo, najmniejsze obok Sławna badane miasto (14 tys. mieszkańców), pod względem dwóch wskaźników (tab. 2) było liderem zestawienia. Z kolei wspomniany już Stargard Szczeciński, jedno z większych w gronie badanych miast (ok. 69 tys. mieszkańców), pomimo wyższych dochodów własnych *per capita* od Sławna, Wałcza, Świdwina i Białogardu, cechował się najniższymi wartościami badanych wskaźników.

W dalszej kolejności dokonano klasyfikacji miejscowości według poziomu ich aktywności inwestycyjnej. Wyodrębniono trzy grupy typologiczne miast (A, B, C), co przedstawiono w tabeli 5.

Tabela 2. Klasyfikacja miast ze względu na poziom: wydatków inwestycyjnych przypadających na mieszkańca (A), wydatków inwestycyjnych w stosunku do wydatków ogółem (B), wydatków inwestycyjnych w stosunku do dochodów własnych (C)

Lp.	Miasto	A [zł]	Lp.	Miasto	B [%]	Lp.	Miasto	C [%]
1	Świnoujście	11446	1	Darłowo	27,7	1	Darłowo	46,4
2	Darłowo	10213	2	Kołobrzeg	24,9	2	Białogard	43,7
3	Kołobrzeg	9169	3	Świnoujście	22,2	3	Kołobrzeg	38,9
4	Koszalin	7439	4	Białogard	19,9	4	Świnoujście	38,8
5	Szczecin	6954	5	Koszalin	19,6	5	Koszalin	36,9
6	Białogard	5178	6	Szczecin	18,8	6	Szczecinek	32,9
7	Szczecinek	5062	7	Szczecinek	18,7	7	Szczecin	31,0
8	Wałcz	3966	8	Wałcz	15,8	8	Wałcz	28,6
9	Świdwin	3829	9	Świdwin	14,3	9	Świdwin	27,9
10	Sławno	3455	10	Sławno	13,0	10	Sławno	24,9
11	Stargard Szczeciński	2843	11	Stargard Szczeciński	11,2	11	Stargard Szczeciński	19,2

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS.

Tabela 3. Skumulowane dochody własne badanych miast w przeliczeniu na mieszkańca

Lp.	Miasto	zł
1	Świnoujście	29512
2	Kołobrzeg	23583
3	Szczecin	22404
4	Darłowo	22034
5	Koszalin	20147
6	Szczecinek	15388
7	Stargard Szczeciński	14789
8	Sławno	13870
9	Wałcz	13850
10	Świdwin	13719
11	Białogard	11844

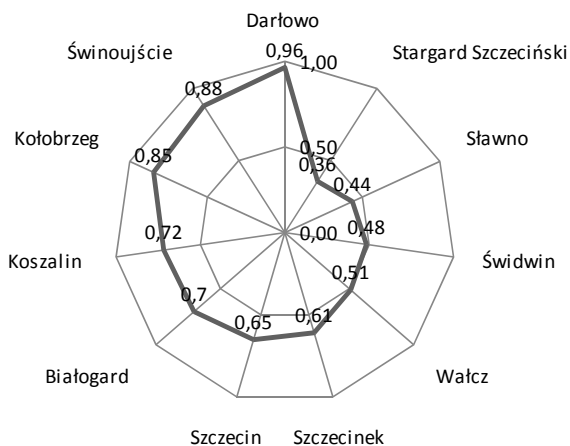
Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL GUS.

W efekcie przeprowadzenia drugiego etapu postępowania badawczego otrzymano wartości mierników h_i dla badanych miast (tab. 4, rys. 1).

Tabela 4. Wartości bezwzorcowej miary syntetycznej h_i dla badanych miast

Lp.	Miasto	Wartość h_i
1	Darłowo	0,96
2	Świnoujście	0,88
3	Kołobrzeg	0,85
4	Koszalin	0,72
5	Białogard	0,70
6	Szczecin	0,65
7	Szczecinek	0,61
8	Wałcz	0,51
9	Świdwin	0,48
10	Sławno	0,44
11	Stargard Szczeciński	0,36

Źródło: opracowanie własne.

Rysunek 1. Wartości bezwzorcowej miary syntetycznej h_i dla badanych miast

Źródło: opracowanie własne.

Tabela 5. Miasta w podziale na klasy poziomu aktywności inwestycyjnej

Klasa A	Klasa B	Klasa C
Darłowo	Koszalin	Sławno
Świnoujście	Białogard	Stargard Szczeciński
Kołobrzeg	Szczecin	
	Szczecinek	
	Wałcz	
	Świdwin	

Źródło: opracowanie własne.

W klasie A, do której zakwalifikowano gminy miejskie o najwyższym poziomie rozwoju badanego zjawiska, znalazły się Darłowo, Świnoujście, Kołobrzeg. Są to miasta istotnie różniące się wielkością, a jednocześnie nienależące do grona największych jednostek spośród badanych (tab. 1). Wspólnym mianownikiem dla miast zakwalifikowanych do grupy A jest ich korzystne nadmorskie położenie oraz związany z rentą geograficzną wysoki poziom generowanych dochodów własnych. Wnioskować można, że miasta zakwalifikowane do grupy A to miejscowości zamożne, które zdecydowały się inwestować, by podnosić swoją pozycję konkurencyjną i zwiększać przyszłe szanse rozwojowe.

W najliczniejszej i mocno zróżnicowanej wielkościowo klasie B znalazło się sześć miast: Koszalin, Białogard, Szczecin, Szczecinek, Wałcz, Świdwin. Są one rozrzucone po całym woj. zachodniopomorskim, choć daje się zauważyć pewną ich koncentrację w północno-wschodniej jego części. Do grupy B zakwalifikował się będący siedzibą władz województwa Szczecin. Przy uwzględnieniu przeciętnej, czy nawet niskiej pozycji tego ośrodka na tle innych miast wojewódzkich Polski (m.in. poziom rozwoju infrastruktury technicznej, jakość życia mieszkańców⁹), tego typu polityka inwestycyjna władz publicznych może dziwić. Ciekawa jest sytuacja Białogardu – miasto cechowało się najniższą wartością dochodów własnych *per capita*, a jednocześnie osiągnęło stosunkowo wysoką wartość miary (0,70). Widoczne jest wyraźnie perspektywiczne, prorozwojowe nastawienie tej gminy, znajdujące wyraz choćby w relacji wydatków inwestycyjnych i wydatków ogółem.

⁹ Por. K. Przybyła, A. Kulczyk-Dynowska, M. Kachniarz, *Quality of Life in the Regional Capitals of Poland*, „Journal of Economic Issues” 2014, vol. 48, no. 1, s. 181–196; K. Przybyła, *Poziom rozwoju infrastruktury technicznej w miastach wojewódzkich Polski*, „Prace Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu” 2014, nr 331, s. 106–115.

Do najsłabszej klasy C zakwalifikowano Sławno i Stargard Szczeciński. Sławno to najmniejsze z badanych miast. Ciekawe jest to, że leży blisko nieznacznie większego Darłowa. Jednak mimo iż od brzegu Morza Bałtyckiego dzieli je ok. 20 km, zdaje się nie korzystać z renty geograficznej. Zaskoczeniem jest najniższa w gronie badanych jednostek terytorialnych pozycja Stargardu Szczecińskiego. Zgodnie ze *Strategią Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Stargard Szczeciński* to trzecie co do wielkości, liczby mieszkańców i potencjału gospodarczego miasto woj. zachodniopomorskiego. Dokument podkreśla, iż miejscowość dobrze przezwycięża skutki recesji transformacyjnej, zaś z analizy celów strategicznych wynika, że miasto chce przyciągać inwestorów prywatnych oraz poprawiać jakość życia mieszkańców¹⁰. W świetle tych informacji mały zakres inwestycji realizowanych przez władze publiczne jest zaskakujący.

Podsumowanie

Można zauważyć, że mierzony syntetycznym miernikiem poziom aktywności inwestycyjnej poszczególnych miast znacznie się różni. Najwyższy poziom badanego zjawiska zaobserwowano w Darłowie (wartość miernika 0,96), najniższy zaś w Stargardzie Szczecińskim, gdzie wyniósł 37% wielkości właściwej dla lidera zestawienia. Wnioskować z tego można, że polityka inwestycyjna prowadzona przez władze poszczególnych gmin jest zróżnicowana. Tak niejednorodny poziom aktywności inwestycyjnej wynikać może z wielu czynników, m.in. stopnia zamożności poszczególnych gmin, ale również ze sposobu zarządzania miejscowościami, sprowadzającego się niekiedy do bieżącego administrowania, bez prorozwojowego spojrzenia w przyszłość.

Pomiar wskaźników społeczno-gospodarczych jest kluczowym elementem nie tylko w ewaluacji kierunków dotychczasowego działania samorządów w regionie. Znajomość wartości mierników, umożliwiających monitoring implementacji działań prorozwojowych, może być pomocna także przy przewidywaniu przyszłej sytuacji społeczno-gospodarczej. Wykorzystanie ocen wskaźnikowych skutecznie wspiera zatem proces zarządzania na poziomie lokalnym i pozwala na implementację zasad zrównoważonego rozwoju w praktyce¹¹. Istotność powyższego wyniku

¹⁰ *Strategia rozwoju społeczno-gospodarczego dla miasta Stargard Szczeciński do roku 2020*, <http://www.stargard.pl/Strategia-Rozwoju-Spoleczno-Gospodarczego-Miasta> (dostęp: 12.11.2015).

¹¹ J. Kazak, S. Szewrański, P. Decewicz, *Holistic Assessment of Spatial Policies for Sustainable Management: Case Study of Wrocław Larger Urban Zone (Poland)*, w: *Geodesign by Integrating*

ze zrozumienia, iż wszystkie podejmowane przez człowieka działania – zarówno aktywność gospodarstwa domowego, gospodarka lokalna, regionalna, gospodarki narodowe, jak i gospodarka globalna – powinny być stale i w rosnącym stopniu powiązane z wdrażaniem koncepcji równoważenia rozwoju¹².

Zaproponowany w niniejszych badaniach sposób pomiaru aktywności inwestycyjnej gmin miejskich stanowi zatem wkład w proces ewaluacji, jak i kształtowania nowych polityk rozwojowych w woj. zachodniopomorskim.

Bibliografia

- Brol R., *Zarządzanie rozwojem lokalnym – definicje, cele, zasady i procedury*, w: *Zarządzanie rozwojem lokalnym*, red. R. Brol, Wrocław 1998.
- Kachniarz M., *Prymusi i maruderzy – aktywność inwestycyjna gmin dolnośląskich*, w: *Gospodarka przestrzenna. Aktualne aspekty polityki społeczno-gospodarczej i przestrzennej*, red. J. Potocki, J. Ładysz, Wrocław 2014.
- Kazak J., Szewrański S., Decewicz P., *Holistic Assessment of Spatial Policies for Sustainable Management: Case Study of Wrocław Larger Urban Zone (Poland)*, w: *Geodesign by Integrating Design and Geospatial Sciences*, red. D. Lee, E. Dias, H.J. Scholten, Cham–Heidelberg–New York–Dordrecht–London 2014.
- Klasik A., *Lokalny rozwój gospodarczy i metody jego budowania*, w: *Gospodarka lokalna w teorii i w praktyce*, red. M. Obrębalski, Wrocław 1996.
- Kosiedowski W., *Wprowadzenie do teorii i praktyki rozwoju regionalnego i lokalnego*, w: *Samorząd terytorialny w procesie rozwoju regionalnego i lokalnego*, red. W. Kosiedowski, Toruń 2005.
- Kot J., *Zarządzanie rozwojem gmin a praktyka planowania strategicznego*, Łódź 2003.
- Kulczyk-Dynowska A., *Region and its development – review of the definition of the region, methods of regions and concepts region al development with emphasis on sustainable development*, w: *Regional development management and administration: concepts, methods and implementation*, red. K. Bedrunka, Ł. Dymek, Opole 2011.
- Kunasz M., *Przykład zastosowania metod WAP do analizy procesów gospodarowania zasobami ludzkimi*, w: *Kapitał ludzki w gospodarce opartej na wiedzy*, red. D. Kopycińska, Szczecin 2006.

Design and Geospatial Sciences, red. D. Lee, E. Dias, H.J. Scholten, Springer International Publishing, Cham–Heidelberg–New York–Dordrecht–London 2014, s. 71–85.

¹² A. Kulczyk-Dynowska, *Region and its development – review of the definition of the region, methods of regions and concepts region al development with emphasis on sustainable development*, w: *Regional development management and administration: concepts, methods and implementation*, red. K. Bedrunka, Ł. Dymek, Opole 2011, s. 37.

- Patrzalek L., *Funkcje ekonomiczne samorządu terytorialnego w okresie transformacji systemowej w Polsce*, Wrocław 1996.
- Przybyła K., *Poziom rozwoju infrastruktury technicznej w miastach wojewódzkich Polski*, „Prace Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu” 2014, nr 331, s. 106–115.
- Przybyła K., Kulczyk-Dynowska A., Kachniarz M., *Quality of Life in the Regional Capitals of Poland*, „Journal of Economic Issues” 2014, vol. 48, no. 1, s. 181–196.
- Stanisławski M., *Ocena efektywności restrukturyzacji wybranego sektora gospodarki w Polsce z wykorzystaniem taksonomicznego miernika rozwoju społeczno-gospodarczego*, „Bank i Kredyt” 2010, nr 41 (6), s. 85–103.
- Strategia rozwoju społeczno-gospodarczego dla miasta Stargard Szczeciński do roku 2020*, <http://www.stargard.pl/Strategia-Rozwoju-Spolesczno-Gospodarczego-Miasta> (dostęp: 12.11.2015).

ABSTRAKT

W artykule dokonano próby określenia i oceny aktywności inwestycyjnej gmin miejskich woj. zachodniopomorskiego. Na podstawie grupy cech diagnostycznych (wydatki inwestycyjne gmin w przeliczeniu na mieszkańca, wydatki inwestycyjne gmin w relacji do gminnych wydatków ogółem, wydatki inwestycyjne gmin w relacji do dochodów własnych) skonstruowano taksonomiczne miary syntetyczne dla badanych miast. Badaniem objęto lata 2004–2014, będące czasem szczególnego nasilenia inwestycji, wywołanego napływem środków unijnych. Badanie to jest istotne dla określenia dystansu dzielącego miasta pod względem wybranego aspektu rozwoju, umożliwia też wyodrębnienie grup miast o zbliżonym poziomie aktywności inwestycyjnej.

THE INVESTMENT ACTIVITY OF THE TOWN COMMUNES OF THE WEST POMERANIAN VOIVODESHIP

ABSTRACT

The article describes the attempt of determining and evaluating of the investment activity of town communes in the West Pomeranian voivodeship. Based on a group of diagnostic features (investment expenditures of the communes per capita, investment expenditures of the communes in relation to their total expenditures, investment expenditures of the communes in relation to their own revenue), taxonomic measures synthetic for the towns involved in the research were constructed. The scope of the research were the years 2004–2014, a period of particular intensity of investments, caused by the influx of

resources from the European Union. The research is significant for the specifying of the distance between the towns involved in the context of a chosen aspect of development; it also allows for a distinction of a group of towns of a similar level of investment activity.